కర్మమార్గము విడరాని కాలిబాట
భక్తి మార్గము సులువైన బండి బాట
జ్ఞానమన విమానంబుపై యాన మరయ
సత్యమైన బాట ఈ సాయి మాట

విద్యార్థులారా!

ప్రాచీన కాలము నుండి కర్మోపాసన జ్ఞానముల యొక్క విషయమై అనేకమంది అనేక విధములైన వాదోపవాదములు జరుపుతూ ఇది గొప్పది ఇది చిన్నది అనే నిర్ణయమునకు రాలేక అయోమయ స్థితిలో కాలమును వ్యర్థము గావిస్తూ వచ్చారు. కాని విశాలహృదయులైన వారు విచారణ చేసినప్పుడు మూడింటి యొక్క రూపనామములు భిన్నముగా కనిపించినప్పటికి గమ్యము ఒక్కటే.

కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము మూడు త్రివేణీ సంగమమని భావిస్తూ వచ్చారు ప్రాచీనులు. భక్తి అనగా యమునా నది. ఇది నిర్మల నిశ్చల నిస్వార్థమైన తత్త్వము. కర్మ అనగా గంగానది. శరీర మాద్యం ఖలు ధర్మసాధకం. ఈ కర్మలన్నీ కేవలం జ్ఞానమును బోధించేవే. నిరంతరము ఈ శరీరముతో గావించే కర్మలన్నీ పవిత్రంగా ఉండాలి. ఈ యమున, గంగ అనే కర్మోపాసనలు రెండు బాహ్యంగా కనిపిస్తుంటాయి. కర్మ భక్తి ప్రభావములు రెండు మానవుని యొక్క ఆచార విచారముల చేత మనకు స్పష్టమవుతూ ఉంటాయి. కాని జ్ఞానమనేది అంతర్వాహిని యైన సరస్వతి వంటిది. సరస్వతి కనిపించదు. ఈ జ్ఞానమునకు ఒక రూపము లేదు. జ్ఞానము కేవలం ఆచార సాంప్రదాయముల చేత అవ్యక్తమై ఉంటుంది. కేవలం ఆవిర్భవించేదగాని ప్రకటించేది కాదు. సర్వకర్మల యొక్క ప్రభావము ఈ జ్ఞానముపైనే ప్రసరింప చేస్తుంది. దీనినే కర్మ అనేది పుష్పము వంటిదని, ఉపాసన అనేది పిందె వంటిదని, జ్ఞానము ఫలము వంటిదని అన్నారు. పుష్పము లేక కాయ లేదు. కాయ లేక ఫలము లేదు. మూడింటి పరిణామములు వేరువేరు అయినప్పటికిని వీని గమ్యం ఒక్కటే. వీని సత్యం ఒక్కటే. వీని లక్ష్యము కూడా ఒక్కటే. కనుక కర్మ లేక ఉపాసనగాని ఉపాసన లేక జ్ఞానముగాని లభ్యము కావు. చిత్తస్య శుద్ధయే కర్మణః. చిత్త శుద్ధి నిమిత్తం ఈ కర్మలాచరించటం. శరీరంతో గావించే కర్మలనియు, శుద్ధమైన భక్తితో విచారించేది భక్తి అనియు, ఈ శుద్ధ

మైన భక్తియే సిద్ధమైన జ్ఞానమును లభింపచేస్తుందని ఈ మూడింటి యొక్క సత్యము ఒకటే యని ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది వేదాంతము. దీనినే త్రికరణ శుద్ధి అని చెబుతూ వచ్చారు. అట్టి త్రికరణ శుద్ధి గలవాడే మానవుడు. Thoughts, words, actions ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వమే కర్మ మార్గము. ఉచ్చరించటమే ఉపాసనా మార్గము. సంకల్పించటమే జ్ఞాన మార్గము. సంకల్పమును పురస్కరించుకొనియే వాక్కు. వాక్కును పురస్కరించుకొనియే కర్మ. ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వాన్ని గుర్తించటమే నిజమైన మానవత్వము.

ఈనాడు ఇట్టి మానవత్వమును గుర్తించుకొనలేక, కర్మోపాసన జ్ఞానములు వేరువేరుగా భావించి అనేక విధములైన వాదోపవాదములతో కాలమును వ్యర్థము గావిస్తున్నారు ప్రజలు.

పాపభీతి లేని పామరత్వము బట్టి
దైవప్రీతి లేని దాని బట్టి
మానవత్వ మణగె మానవులందున
ఇదియె చిత్రమంచు నుడివె సాయి

ఈనాటి మానవుడు ఏమి ఉచ్చరించుచున్నాడో, ఏ పలుకులు పలుకుతున్నాడో తనకే తెలియదు. ఇది పాపభీతియా, దైవప్రీతియా లేక సంఘనీతియా అనే నిర్ణయమును తెలుసుకోలేక పోతున్నారు. ప్రతి పలుకు కూడా సత్యమైన పలుకుగా ఉండాలి.

జిహ్వే రసజ్ఞే మధురప్రియత్వం
సత్యం హితం త్వాం పరమం వదామి
ఆవర్ణయేథా మధురాక్షరాణి
గోవింద దామోదర మాధవేతి.

ఓ నాలుకా! నీవు సద్గుణములు పలికే నాలుక. నీవు మృదు మధురమైన నాలుక. నీవు శాంత స్వభావమైన నాలుకవు. ఈ నాలుక చేత నరుడు దివ్యత్వమునందుకుంటున్నాడు. దీనినే భగవద్గీతయందు కూడా 'అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియ హితం చ యత్' మనం పలికే వాక్యము ఉద్వేగం కలిగేదిగా ఉండకూడదు. ఇది సత్యమైన పలుకుగా ఉండాలి. హితమునందించే పలుకుగా ఉండాలి. ఎదుటి వ్యక్తికి అసంతృప్తిని కలిగించరాదు. అదే సత్యము. సత్యమునే పల్కాలి. ఈ సత్యము అతనికి ప్రియం కాదు కదా యని అసత్యమును చెప్పరాదు. నీవు సత్యాసత్యములు రెండు విచారించి మౌనము దాల్చినా మంచిదే గాని

అపశ్వము ను మాత్రము చెప్పకూడదు.

కర్మోపాసన జ్ఞానముల యొక్క లక్ష్యము ఒకటే. అదే చిత్తశుద్ధియును పవిత్రమునకు సరియైన సోపానము. ఈ కర్మ చేతనే మనము ఎన్నో విధములైన ధర్మములాచరిస్తూ వస్తున్నాము. గమ్యమును మాత్రము మనం విచారించటానికి పూనుకోటం లేదు. ఇప్పుడు కాదు కాని పూర్వము రైల్వే డిపార్టుమెంటులో మూడు విధములైన ప్రయాణ సౌకర్యము లున్నాయి. ఈ దేహమునకిప్పటికి 70 సంవత్సరములు పైబడినప్పటికి నేనెప్పుడూ రైలు ఎక్కిన అనుభవము కల్గలేదు. అనేకమంది రైలులో కూర్చుంటే అటు ఇటు ఊగుతుందని చెప్తారు. అది చూడాలని నాకు ఆశ. దానికీ ఒక కాలము వస్తుంది. ఒకటి సామాన్యమైన రైలులో ప్రయాణం చేయటం. నేను ధర్మవరంలో ఎక్కి హైదరాబాదు చేరాలని అనుకుంటాను కానీ ధర్మవరంలో ఎక్కిన ట్రైను గుంతకల్లులో మారవలసి రావచ్చు. ఒకదగ్గర ఎక్కి మరొక దగ్గర దిగి సామాను దింపుకొని తిరిగి యింకొక రైలు ఎక్కటం. ఇది కొంచెం కష్టంగా ఉంటుంది. రెండవరకమైనది Through carriage. ఈ క్యారేజిలో కూర్చుంటే నేను మారవక్కరలేదు. రైల్వేవారే ఈ క్యారేజిని అతికిస్తారు. మరొకరకము Through-train. ఇది జ్ఞానము. Throughcompartment భక్తి. Throughtrain జ్ఞానము. మొదటిది, సామాన్య రైలు ప్రయాణం కర్మమార్గము. కర్మమార్గంలో కొన్ని అడ్డములు వస్తుంటాయి. ఉపాసనా మార్గములో కొన్ని సుఖములుంటాయి. జ్ఞానమార్గములో ఎట్టి బాధలు ఉండవు. కారణం ఏమిటి? అది ఒకటే తత్త్వము. అద్వైత దర్శనం జ్ఞానం. అనేకత్వములో కూడినదే ఉపాసన. భిన్నత్వముతో కూడినదే కర్మోపాసన. అనేకత్వములోని ఏకత్వము జ్ఞానము. ఏకత్వములోని అనేకత్వమే భక్తి. ఏకత్వము, అనేకత్వము భిన్నంగా చూసేదే కర్మ. కనుక కర్మ ప్రధానమైనది. ఈ కర్మ చేతనే మనం ఉపాసనను సాధించవచ్చు. ఈ అన్నింటి యందు కర్మ చాలా ప్రధానమైనది. కర్మ చేయక ఎట్టి ఉపాసనలు మనం చేయలేము. ఈ ఉపాసన లేక ఎట్టి జ్ఞానము మనము పొందలేము. ఈ మూడింటి యొక్క ఏకత్వమే నిజమైన ఆత్మ తత్త్వము.

మనము కర్మ వేరని, ఉపాసన వేరని, జ్ఞానము వేరని భావించి అనేక విధములైన మార్పులు చేసుకొని సందేహములకు అవకాశము ఇవ్వకూడదు. దేహముచే బంధింపబడినది కర్మ. జన్మమునకు మూల కారణము కర్మ. కర్మ చేత జన్మము మనకు ప్రాప్తిస్తున్నాది. కనుక ఈ కర్మను మనం మొట్టమొదట నమస్కరించాలి. ఇదియే ఉపనిషద్ ప్రబోధ - ఓ కర్మ నీకు మొట్టమొదట నమస్కారము. ఎందుకోసం? నా చేత, దేహము చేత, ఈ కరచరణాది అవయవముల చేత సత్కర్మలు

ఆచరింపచేయి. అందుకోసం నేను నమస్కారము అన్నారు. కర్మను బందిన మనుష్యలోకే! మానవ లోకమంతా కర్మచేతనే బంధింపబడింది. కర్మలంటే ఏమిటి? మనము చేతులతో చేసేదాని కర్మగా భావిస్తున్నాము. కాదు. కాదు. మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు కూడా కర్మయే. ఎట్టి ప్రయత్నము లేక జరిగిపోతున్నాది. గుండె కొట్టుకుంటున్నది. దీనికి నీవు ఏమైనా ప్రయత్నము చేస్తున్నావా? ఎట్టి ప్రయత్నము లేక సహజముగా ఆడుచున్నాది గుండె. రక్తము దేహములో ప్రసరిస్తున్నాది. దీనికి నీవు ఏప్రయత్నము చేస్తున్నావు. ఏ ప్రయత్నము చేయనక్కరలేదు. ప్రయత్నము లేక జరిగేవన్నీ కర్మలే పాపనలే. గాలి లేక క్షణమైనా జీవించలేవు. గుండె కొట్టుకోక క్షణమైనా బ్రతకలేవు. రక్తము ప్రసరించక దేహమును ఏమాత్రము కాపాడుకోలేవు. సర్వము కర్మచేత పోషింపబడుతున్నాది. కర్మచేత రక్షింపబడుతున్నది. కనుక కర్మకు మనము ప్రాధాన్యత నివ్వాలి. కర్మ అల్పముగా మనము భావించరాదు. కర్మ చాలా అధికమైనది. ఉత్తమమైనది. అన్నింటికి మూలకారణమైనది. మూలాధారమైనది. మూలాధారము నుండి సహస్రారము వరకు కర్మ జరుగుతున్నది. ఈ సహస్రార పద్మమునుండి ఆవిర్భవించబడేదే ప్రజ్ఞానము. ఈ ప్రజ్ఞానము వలనే సర్వము జరుగుతున్నది. ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ. అదే వేదము చెప్పింది. ఏది బ్రహ్మ. ఎవరిచేత సృష్టింపబడినది కాదు. ఎవరిచేత నడిపింపబడేది కాదు. తనంతట తానే జరిగేది. ఎవరు అడ్డు చేయుటానికి లేదు. సహజమైనది. స్వాభావికమైనది. నిత్యమైనది. సత్యమైనది. నిరుపమానమైనది. ఇలాంటి తత్త్వమును ప్రజ్ఞానము అన్నారు.

ఈనాడు పిలిచి ఎ పిల్లలు పల్లెల అభివృద్ధి చూసుకుంటున్నారు. rural development అంటే ఏమిటి? పల్లెలలో ఇండ్లు కట్టుటయే కాదు. ఒక్కొక్క దేహము ఒక్కొక్క పల్లె. దేహమనే పల్లెలో కాళ్లు గృహము, చేతులు గృహము, ముఖము గృహము, నోరు, చెవులు కట్టడములా అన్నింటి ఏకత్వము గుర్తింప చేసేదే constant integrated awareness. మనస్సు తలచినప్పుడు కాళ్లు కదలిపోతున్నాయి. మనసు సంకల్పించినప్పుడు చేతులు పని చేస్తున్నాయి. మనస్సు ఇష్టపడినప్పుడు కన్నులు చూడగలుగుచున్నాయి. మనసు ఆశించినప్పుడు చెవులు వినగలుగుచున్నాయి. కనుక మనసే అన్ని ఇంద్రియములకు మాస్టరు. దేహము క్రిందది. దానిపైన senses. దానిపైన మనస్సు. దానిపైన బుద్ధి. దానిపైన ఆత్మ. ఆత్మను అత్యంత సమీపములో నున్నది బుద్ధి కనుక బుద్ధిగ్రాహ్యమతీంద్రియము. మనయేవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః. మనస్సే అన్నింటికి మూలకారణము. దేహములో కర్మలాచరింప చేసేది మనసే. సత్కర్మల చేత ఆనందమును అనుభ

లించేది మనస్సు. దుష్కర్మల చేత దుఃఖించేది మనస్సు. కాని దానికి దీనికి ఎట్టి సంబంధము లేదు. దేహము తో చేసే కర్మ ఉపాసన జ్ఞానములన్నీ దేహమునకు మాత్రమే సంబంధించినవి. కర్మ అనిత్యం. భక్తి-అనిత్యం. జ్ఞానం మనిత్యం. దీనివల్ల దేహమనిత్యం. అందువలనే అనిత్యం అసుఖం లోకం. కనుక నిత్యసత్యమైన దాని నిమిత్తమై భజించు. కాన కర్మ మొట్టమొదట మార్గాన్ని చూపించింది. ఆ కర్మను ఆధారము చేసుకొనే ఉపాసన అభివృద్ధి అవుతున్నది. ఉపాసన అభివృద్ధి కావటం చేత జ్ఞానము అభివృద్ధి అవుతున్నది. పుట్టినప్పుడు పసిబిడ్డ. పదిసంవత్సరములకు బాలుడు. ముప్పది సంవత్సరములకు man. 75 సంవత్సరములకు తాత. పసిబిడ్డ, బాలుడు, man, grand father నలుగురు ఒక్కరేగాని వివిధ రూపములు వివిధ నామములే. ఇవి భిన్నమైనవి కాదు. నేను పూర్వము చెప్పాను. ఆత్మనుండి అహం పుట్టింది. అహంనుండి మనస్సు పుట్టింది. మనస్సునుండి వాక్కు పుట్టింది. కాబట్టి ఆత్మనుండి పుట్టిన అహం ఆత్మకు కుమారుడు. నేను అనేది మొట్టమొదటి పేరు భగవంతుడు. ఓం అనే పేరుకంటె మొదటిది. ఆత్మనుండి అహం పుట్టింది. అహంనుండి మనస్సు పుట్టింది. మనసు ఆత్మకు grand son. మనస్సునుండి వాక్కు పుట్టింది. వాక్కు ఆత్మకు great grand son. అహం, మనసు, వాక్ ఆత్మనుండి పుట్టినవే. ఆత్మకుటుంబమే. కనుక మనస్సుకు ఆత్మ భావము ఆవిర్భవించాలి. అంతే కాదు. వాక్కునందు కూడా ఆత్మ భావము రావాలి. అహం తత్వమునుండి ఆత్మ ఆవిర్భవించాలి. ఇలాంటి వాటిని భిన్నముగా భావించుకోటం విరుద్ధము. ఉమ్మడి కుటుంబములో ఎంత ఐకమత్యము ఉంటున్నది. కుటుంబము భిన్నాభిన్నమైనప్పుడు ఎంత బలము తగ్గిపోతుంది. అనేక దారములు చేరి బట్ట అయింది. కనుక దీనిని తెంపటానికి వీలుకాదు. చాలా గట్టిగా ఉంటుంది. దానిలో దారములు ఒకొక్కటి వేరు చేస్తే వేళ్లతో తుంచి వేయవచ్చు. ఉమ్మడి కుటుంబమును భిన్నభిన్నముగా చేసుకోటం చేత మనం దురవస్థలకు గురౌతున్నాము. ఆత్మ, అహం, మనసు, వాక్కు ఒకే కుటుంబము. ఈ నాల్గింటికి ఒకే common property అదే ప్రజ్ఞానం. అహంలో ఉంది, మనస్సులో ఉంది, వాక్కులో ఉంది. వేదమునందు అహం బ్రహ్మాస్మి. ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ, అయమాత్మా బ్రహ్మ. అన్నింటియందు ఏకత్వమునే ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది.

ఈ నాడు brotherhood of man అనే దాన్ని కూడా మనం విశ్వసించరాదు. అందరు సోదరభావము అనుకుంటారు. సోదరభావముతో కలిసిమెలసి ఉన్నవారంతా ఎంతమంది సుప్రీంకోర్టు వరకు పోయి జగడము వేయటము లేదు. సోదరులలో బేధాభిప్రాయములు కల్గి ద్వేషమును పెంచుతున్నారు. దీనికంటే ఏకాత్మ భావము చాలా ఉత్తమమైనది. అందరియందున్న ఆత్మ ఒకటే.

ఈ భావము మనలో ఆవిర్భవించినప్పుడు ద్వేషమునకు అవకాశమే లేదు. మనము మాయ అని మాయను మాత్రమే చెప్పుకుంటున్నాడుగాని అది మాయ కాదు. నీ భ్రమయే. నీ తత్వము నీవు విశ్వసించలేక పోతున్నావు. నిన్ను నీవు విశ్వసించలేక పోతున్నావు. కారణం ఏమిటి? ఆత్మ విశ్వాసము కోల్పోవటంచేత ఈ అవిశ్వాసము అభివృద్ధి అవుతూ వచ్చింది. ఇంతేకాదు. ఉపాధియొక్క సంబంధ బాంధవ్యము మనము పెంచుకుంటూ పోతున్నాము. నా తల్లి, నా తండ్రి, నా సోదరుడు అని దేహాభిమానము చేత కట్టుబడి పోతున్నాం. కృష్ణుడు మన్ను తిన్నాడని 'మన్ను తిన్నావా నాయనా నోరు తెరు' అంది యశోద. నోరు తెరిచాడు 14 లోకములు కనిపించాయి. నమ్మలేదు మూర్ఛ రాలు.

కలయో వైష్ణవ మాయయో ఇతర సంకల్పార్థమో సత్యమో
తలపన్నేరక యున్నదాననో యశోదాదేవిగానో పర
స్థలమో బాలకుడెంత? యీతని ముఖస్థంబై యజాండంబు ప్ర
జ్వలమై యుండుటకేమి హేతువో మహాశ్చర్యంబు చింతింపగన్

తనను తానే నమ్మలేకపోతున్నాది. ఈనాటి మానవుడు తనను తానే నమ్మలేక పోతున్నారు. తనను తాను నమ్మలేని మానవుడు ఇతరులను ఏరీతిగా నమ్మగలడు? మొట్టమొదట ఆత్మవిశ్వాసము రావాలి. దానిని అభివృద్ధి చేసేదే కర్మ. ప్రతి action కు reaction ఉంటున్నాది. ప్రతి sound కు resound ఉంటున్నాది. reality కి reflection ఉంటున్నాది. అదే నిజమైన దైవత్వము. అదే ప్రజ్ఞానము.

ఉపాసన అనగా ఏమిటి? ఉపాసన అనేక మార్గములలో చెబుతూ వచ్చారు.

శ్రవణం కీర్తనం విష్ణోః స్మరణం పాదసేవనం
అర్చనం వందనం దాస్యం సఖ్యం ఆత్మనివేదనం.

దేనినైనా మనం ఉపాసన చేయవచ్చు. అన్నింటికంటె ప్రధానమైనది, మూలాధారమైనది స్నేహం. real friend, helping friend భగవంతుడు ఒక్కడే. తల్లి కొంతవరకు స్వార్థ స్వప్రయోజనాలకు ప్రేమిస్తుంది. తండ్రి కొంతవరకు స్వార్థ స్వప్రయోజనాలకు ప్రేమిస్తాడు. కాని దైవమునకు ఎట్టి స్వార్థము లేదు నిరంతరము అర్పితమే. స్వార్థరహితుడైన నిజమైన స్నేహితుడు భగవంతుడొక్కడే. అట్టి పరమాత్మతో మనము స్నేహము చేసుకోవాలి. స్నేహము తరువాత ఆత్మనివేదనం. రాముడు సుగ్రీవుడు స్నేహితులైన తరువాత కార్యసాఫల్యము చేసుకున్నారు. స్నేహము లేక సుగ్రీవుడు ఇంత పనిలో పూనుకునే వాడు కాదు. అందువలనే కార్యము పూర్తి అయిన తరువాత రాముడు చెప్పారు. మేము ఆరుగురు

అన్నదమ్ములము నలుగురమే కాదు. రామలక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్నులు అయోధ్యనుండి వచ్చిన వారము కిష్కింద నుండి వచ్చిన సుగ్రీవుడు, లంకనుండి వచ్చిన విభీషణుడు ఆరుమంది అన్నదమ్ములము. సుగ్రీవుడు లేక సీత జాడ తెలియదు. విభీషణుడు లేక రావణుని వధ జరిగేది కాదు. సర్వ శక్తులు దైవ శక్తులే. పన్ను గుచ్చుకునే పుల్ల అయినా పనికి వస్తుంది. ప్రాణమున్న మనిషి లోకములో పనికిరాడా! ఎవరిని మనం ద్వేషించరాదు. ఎవరిని మనం వేరు చేయకూడదు. అందరిని ఏకం చేయాలి. ఏకత్వము యొక్క తత్త్వము ఎంత పవిత్రమైనది. అదే అప్పుడప్పుడు పిల్లలకు చెబుతూ ఉంటాను unity in diversity.

Beings are many but breath is one
Nations are many but earth is one
Jewels are many but gold is one
Stars are many but sky is one

మానవుల అందరి యందు దైవత్వము ఒకటిగానే ఉంటున్నది. దైవత్వము గుర్తించాలంటే కర్మోపాసన మనం తెలుసుకోవాలి. భజన, ధ్యానము, జపము ఇవన్నీ కేవలము భక్తికి చిహ్నములు మాత్రమే.

అయితే అనుకున్న దానిని సాధించలేక పోతున్నాము. దీనికి కారణమేమిటి? భక్తి యొక్క ప్రేరణచే ఆవిర్భవించిన పలుకులు ఆచరణ మనలో లేకపోవటమే కారణము. రామ భక్తులము అనుకుంటున్నాము. రాముని ఆచరణ మనము ఆచరిస్తున్నామా? రాముడు పితృవాక్య పరిపాలన చేశాడు మనం చేస్తున్నామా? అన్నదమ్ముల ఏకత్వము విశ్వసించాడు. దానిని మనం చేస్తున్నామా? ఆడిన మాట తప్పక రాజ్యము త్యజించి అరణ్యములో నివసించాడు. దానిని మనం ఆచరిస్తున్నామా? మన సత్యము మనం పాటిస్తున్నామా? మన వాగ్దానము మనము అనుసరిస్తున్నామా? ఏమిటి రామభక్తులంటే? పేరుకు రామభక్తులు గాని ఏ విధియందు పార్ట్‌నర్‌షిప్ లేదు. ఎప్పుడొస్తుందది. అతను ఆచరించినది బోధించినది, ఆజ్ఞాపించినది నడుచుకున్నప్పుడే పార్ట్‌నర్‌షిప్ వస్తుంది. కృష్ణ భక్తులమని అంటున్నాము కానీ కృష్ణుని యొక్క ఆజ్ఞలు, కృష్ణుని తలంపులు మనం ఆచరిస్తున్నామా? ఆచరించటం లేదు. నువు కృష్ణ భక్తుడవు ఎలా అవుతావు? సాయి భక్తులమంటున్నారు. సాయి ఆజ్ఞను ఎవరు పాటిస్తున్నారు? ఎన్ని సంవత్సరముల నుండో ఉంటున్నారిక్కడ. ఎన్ని ఉపన్యాసములో వింటున్నారు. ఇక్కడే పెళ్లిళ్లు, కాపురాలు చేస్తున్నారు. ఏమిటి ఆచరిస్తున్నారు. నాల్గవ వంతులో కొంచమైనా ఆచరించటం లేదు.

29069608

సాయి అనుగ్రహానికి ఎలా పాత్రులౌతారు? వినటం ప్రధానం కాదు. కేవలం చెప్పుటము ప్రధానం కాదు ఆచరించటము ప్రధానం. కనుకనే

అంధకారమెల్ల హచమారునే జూడ
వసుధలో దీపంబు వార్త వలన
ఆకొన్నవారికి ఆకలి తీరునే
పంచభక్ష్యముల పాకంబు విన
నిరుపేదవాని పేదరికంబు పోవునా
విత్త ప్రభావంబు విన్నయంత
రోగపీడితుని బల్ రోగముల్ పోవునా
ఔషధ మహిమంబు విన్నయంత.

అట్లనే మనము రామాయణము పఠిస్తున్నాము. భాగవతాలు పఠిస్తున్నాము. భగవద్గీత వల్లెవేస్తున్నాము. పారాయణములు చేస్తున్నాము. ఎన్ని చేసి ప్రయోజనం ఏమిటి? ఇవన్నీ కేవలం గ్రంథ పఠనము మాత్రమే. కాని ఆచరణ కావాలి. ఒక్కటైనా ఆచరణలో పెడితే చాలు. ఈ విధంగా చూస్తే మేము భక్తులమని చెప్పుకోటము చాలా అవమానంగా ఉంది. ఏదో ఉన్నాము సమీపములో పుష్పములపై కప్పలున్నట్లుగా. కాని దూరము నుండి వస్తున్నాయి తుమ్మెదలు. ఆ పుష్పములోని మకరందము త్రాగిపోతున్నాయి. near కాదు important dear important. కాని మనం అనుభవించటానికి near, dear రెండూ ఉండాలి. ఒకటైనా ఆచరణలో పెట్టటానికి ప్రయత్నించాలి. ఆచరణలో లేనప్పుడు ఎన్ని విన్నా కేవలం టేపురికార్డు మాదిరి ఉంటుంది.

నీ హృదయంలో చేరిన భావాలంతా ప్రేమలో భగవంతుని కలిగించాలి. అప్పుడే నీ హృదయము నుండి ఆవిష్కరించబడి బయటకు వస్తుంది. కనుక భగవంతునితో connection పెట్టుకోవాలి. నీవు collect చేసే matter అంతా భగవంతునితో connect చేయాలి. అప్పుడే నీవు select చేసుకున్నవాడవు అవుతావు. ఆ selection నీ ఇష్టం. అదే ఇచ్ఛాశక్తి. ఆ ఇచ్ఛాశక్తియే క్రియాశక్తిగా మారుతుంది. క్రియాశక్తియే జ్ఞానశక్తిగా మారుతుంది. ఈ ఇచ్ఛాశక్తి, క్రియాశక్తి, జ్ఞానశక్తి ఈ మూడింటి యొక్క స్వరూపముతో కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానము. కనుక ప్రతికర్మను చిత్తశుద్ధితో చేయాలి. ఏమి చేసినా అది భగవత్కర్మగా మనం విశ్వసించాలి. సర్వకర్మలు భగవత్ప్రీత్యర్థము. చాలా సులభమైన మార్గము.

29069609

అది తప్పక భగవంతుని చేరిపోతుంది. కనుక కర్మ, ఉపాసన, జ్ఞానములు ఒకదానికంటె ఒకటి చిన్నది మరొకటి పెద్దది అని భావించరాదు. అన్నికూడా ఏకస్వరూపము పొందినవే. కనుక వీటి భిన్నత్వము ఏమాత్రము లేదు. రూపనామములు వేరువేరుగా ఉండవచ్చును. కానీ ఆత్మతత్త్వము ఒకటే. ఇందులోని ఏకాత్మభావాన్ని విశ్వసించి, నిజ మార్గములో ప్రవేశించి దైవత్వమును అనుభవించుటం ప్రతి మానవునికి ప్రధాన కర్తవ్యము.